

Tauno Naumanen

Rautaa ja

Rakkautta

Rautaa ja

Rakkausta

Kirjailijan aikaisemmat teokset:

Elämän tie 1 (romaani 2007)

Elämän tie 2 (romaani 2008)

Talja (romaani 2009)

Perijä (romaani 2010)

Kuokkavieraana syöpä (omakohtainen kertomus 2012)

Tiemestarin testamentti (romaani 2014)

Mestarista johtajaksi (romaani 2015)

Ympyrä sulkeutuu (romaani 2016)

Metsämies (romaani 2018)

Elämä kantaa (romaani 2019)

KukkaPuu (romaani 2020)

Rautaa ja Rakkautta (romaani 2021)

Tauno Naumanen

Rautaa ja

Rakkautta

© 2021 Tauno Naumanen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt

Saksa

ISBN 978-952-804-925-925-8

1

Metallifirma Matinkone Oy sijaitsee lähellä Pyhäselän rantaa Joensuussa. Firma on perheyhtiö ja sen omistaa Matti Laukka vaimonsa kanssa käytännössä kokonaan. Muutama osake oli paikallisella pankinjohtajalla ja näin täytettiin silloisen osakeyhtiölain vaatimukset. Konepajassa oli kahdeksan vierasta miestä töissä, mutta johtaja Matti tarttui tiukanpaikantullen myös hitsauslaitteisiin ja oli apuna kokoamassa osia yhteen. Pääasiassa hän kuitenkin valvoi työn suorittamista ja haki aliurakoita suuremmilta yrityksiltä. Heillä ei ollut omaa tuotetta valmiina. Sitä kyllä kehiteltiin koko ajan, mutta tuotantoon se ei vielä ollut valmis. Tilit hoiti hänen vaimonsa Kaija ja pyöritti muutkin paperiasiat. Teki tarjouksia, kun Matti itse laski tarjoushinnan. Vaimo oli kaksitoista vuotta nuorempi ja oli Matin toinen vaimo. Viisi vuotta sitten Matin ensimmäinen vaimo Liisa oli hakenut avioeroa, kun firmassa oli vaikeaa taloudellisesti. Koko yritys oli mennä nurin ja sitä hermopainetta ei Liisa kestänyt. Heidän yhteinen tyttärensä Riina oli mennyt äitinsä mukaan, eikä Matti ollut halunnutkaan ottaa tytärtään hoidettavakseen. Hän ymmärsi, että lapsen oli parempi olla äitinsä luona kuin isän. Matin hermotkin olivat olleet tiukalla ja vaikeina hetkinä oli käynyt mielessä, että hän laittaa hanskat naulaan ja antaa konepajan mennä konkurssiin. Yön synkkinä hetkinä, kun ei saanut unta oli mieleen tullut koko elämästä luopuminen. Vaikka Liisan lähtö olikin rankkaa, niin parempi tämän oli elää muualla ja olla tytölle jonkinlainen tuki ja turva, kun hänestä ei siihen ollut. Hän tiesi, ettei tässä ollut mitään kolmatta ihmistä ja se oli hyvä. Ei tarvinnut ketään muuta

syyttää kuin itseään. Mutta sitten tuli mieleen, että olisi raukkamaista antaa aikoinaan isän perustaman verstaan kaatua tai lopettaa oma elämänsä. Kaiken lisäksi hän oli joutunut omaa tyhmyyttään ahdinkoon. Vaimo Liisa oli varoittanut miestänsä liian nopeista investoineista ja luottamisesta omaan tuotteeseen. Mutta Matti oli ottanut ison lainan, rakentanut halliin laajennusosan ja hankkinut siihen muutaman CNC-koneen. Lisäksi hän oli tehnyt toisen virheen. Hän oli suunnitellut kevyen nosturin, jota oli markkinoinut ennen sen valmistumista. Hän oli tehnyt virheen puomin lujuuslaskennassa ja koekäytössä ollut nosturi romahti. Oli Matin onni, että ei henkilövahinkoja sattunut. Hän oli perunut kaikki tilaukset ja luvannut palata nosturiin myöhemmin. Se oli ollut tosi surkea viritys. Prototyyppiin oli laitettu melkoisesti rahaa kiinni ja samalla alihankintatyötkin vähenivät. Hän joutui pankin kanssa hankalaan tilanteeseen. Päästäkseen eteenpäin Matti oli myynyt Rääkkylässä olleen kesämökin tontteineen. Siinä vaiheessa oli myös Liisa sanonut lähtevänsä Varkauteen pankkiin töihin. Matti oli pystynyt Liisan kanssa sopimaan avioeronsa ja he olivat hoitaneet omaisuuden jaon sopuisasti. Siitä Matti oli Liisalle kiitollinen, ettei tämä vaatinut häntä myymään koko konepajaa. Liisa halusi antaa Matille mahdollisuuden yrittäjänä, sillä olihan heillä yhteinen lapsi, Riina. Parin vuoden päästä Liisa oli mennyt avoliittoon. Matti oli tavannut Liisan miehen ja he olivat tulleet juttuun. Elatusmaksua hän joutui maksamaan lapsesta. Hän kävi usein tytön luokseen viikonlopuksi ja yritti olla tälle hyvä isä.

Matti paneutui avioeronsa jälkeen konepajan kehittämiseen. Hän teki päätöksen, että ei ala ennen omia tuotteita

valmistamaan ennen kuin on saanut firman hyvin jaloilleen. Hän päätti hakea työt konepajalle alihankintatöistä ja siinä hän olikin onnistunut hyvin. Matti oli teroittanut miehilleen, että kaksi asiaa on oltava aina kunnossa. Hankinnat on oltava silloin valmiit, kun on sovittu ja työn laadusta ei tingitä missään tilanteessa. Tämä oli osoittautunut valttikortiksi monen suuren firman kanssa. Hänen konepajallaan oli luottamusta.

Matti oli tavannut Metson kanssa käymissään neuvotteluissa viehättävän nuoren naisen. Tosin hän oli miettinyt, että hänellä ei ole mitään mahdollisuuksia naisen suhteen. Mutta kuitenkin erään urakkaneuvottelun yhteydessä hän oli halunnut tarjota Metson kahdelle neuvottelijalle illan ravintolassa. Miesinsinööri oli valittanut kiireitään ja perhesyitä ja oli kohteliaasti kieltäytynyt. Mutta Kaija Laine, joka oli sihteerinä, halusi lähteä illalliselle. Se olikin ollut pitkä illallinen. Ensiksi he illastivat hotelli Hiltonissa ja siirtyivät sitten jatkoille yökerhoon. Illan lopuksi oli Matti saattanut taksilla Kaijan asunnolleen Laajavuoren tielle. Matti oli tietenkin pyrkinyt Kaijan asunnolle yöksi mutta Kaija oli sanonut:

– So so Matti, olet mukava mies, mutta et niin mukava, että päästäisin sinut heti sänkyyni. Mutta soitellaan, oli Kaija vastannut ja antanut pusun poskelle ja juossut kerrostalon ovesta sisään.

Ja siitä se oli alkanut, Matti oli lähettänyt seuraavana aamuna Kaijalle kukkia työpaikalle ja kiitellyt hienosta illasta. Tosin häntä oli arveluttanut lähettää kukkia Kaijan työpaikalle. Jälkikäteen Kaija oli kertonut mitä säpinää oli työpaikan naisten keskuudessa kukkapuska aiheuttanut. Mutta Kaija ei ollut kertonut mitään kukkien lähettäjistä.

Hän oli soittanut Matille aamupäivästä ja kiitellyt kukista. Matti oli ollut vielä matkalla autolla kohti Joensuuta.

Tämä tapaaminen oli auttanut Mattia myöhemminkin, sillä hän oli saanut useita alihankintatilauksia Metsolta ja Kaija oli aina ollut mukana sihteerinä.

Matti ja Kaija olivat myöhempien neuvottelujen yhteyteen sopineet etukäteen tapaamiset. Kaijan työpaikalla ei kukaan aavistanut mitään. Kunnes Kaija sanoi itsensä irti ja muutti Matin luokse Joensuuhun. Aluksi he asuivat avoliitossa, mutta noin vuoden päästä, kun Kaija oli tullut rasakaaksi, he menivät naimisiin. Tosin raskaus oli päättynyt keskenmenoon, joka oli ollut Kaijalle raskas menetys. Tosin lapsi ei ollut suunniteltu, mutta niin vain oli käynyt.

Kaija oli Matille suorastaan korvaamaton. Tämä ymmärsi huomattavasti paremmin työasioita kuin sellainen henkilö, jolla ei ollut kokemusta metalliteollisuudesta. Varsinkin suurelta firmalta kuten Metsolta saatu kokemus oli tarpeen heidän firmassaan. Monta kertaa Kaija oli ollut erimieltä Matin laskelmista, ja yhdessä he olivat lopulta päättäneet millä summalla työt tehdään. Tämä antoi myös Matille uskoa tulevaan, sillä nyt hän voi kääntyä vaimonsa puoleen ja kysyä tältä neuvoja ongelmiinsa. Liisakin oli ollut kyllä ammattitaitoinen, mutta hänellä ei ollut sellaista metallialan tuntemusta kuin Kaijalla oli.

Hitsauskaaren valo välähteli konepajan seinälle. Lauri istui jakkaralla ja silloitti kahta koneenosaa yhteen ennen lopullista hitsaamista. Osat oli tarkasti saatava oikeaan asentoon ja silloittamisen jälkeen ne pitää vielä huolellisesti tarkistaa ja mitata. Hitsattavat kappaleet tahtovat aina vähän väännelehtiä lämpöjännitysten vuoksi. Pomo Matti tuli paikalle ja kysyi Lauri Saariselta:

– Saatko sinä Lauri sen huomiseksi valmiiksi, jotta saada se rahtitavarana matkaan.

Lauri lopetti hitsaamisen. Vaikka hänen nimensä oli Lauri niin hän ei oikein muistanut, koska häntä olisi Lauriksi kutsuttu. Häntä on aina kutsuttu Lasseksi. Hän katsoi pomoaan ja näki otsan vähän kurtistuvan. Hän tiesi syyn. Työt olivat vähän myöhässä se ei anna hyvää kuvaa firmasta, jos toimitukset eivät valmistu määräaikaan mennessä. Hän katsoi pomoaan ja sanoi:

– Kyllä tämä tänään on valmis.

– Me saatetaan saada lisää alihankinta töitä tältä firmalta, mutta tämä toimitus on mentävä putkeen, Matti sanoi ja siirtyi kokoonpano-osastolle.

Matin konepaja teki monenlaisia alihankintatöitä useille firmoille. Nyt kun oli noususuhdanne, töitä riitti hyvin. Matilla oli kokemusta myös laskusuhdanteesta, jolloin suuret firmat tahtoivat kilpailuttaa aliurakoitsijat kuralle. Sen vuoksi Matti oli vaimonsa kehotuksesta laajentanut työnosaamista useammalle alalle. Pääartikkeli oli korkeatasoisessa hitsaamisessa. He erikoistuivat myös vaikeiden materiaalien hitsaukseen kuten alumiinin ja ruostumattoman teräksen. Heillä oli myös koneistusosasto ja siinä muutama tarkkaankin työhön soveltuva tietokoneohjattu

työstöyksikkö. Lisäksi oli kokoonpanohalli, ei tosin suuri, mutta erillinen kuitenkin. Firma teki monenlaista metalli-työtä ja tarvittaessa he myös asensivat tekemänsä laitteet käyttökohteeseensa. Tämä takasi erilaisten töiden vastaanottamisen ja työn riittävyys oli paremmin taattu, kuin kapea-alaisilla firmoilla.

Ei ollut kaikki munat samassa korissa.

Haittapuolena oli, ettei hitsauksen ammattilaisia voinut siirtää koneistupuolelle ja päinvastoin, jos tarve olisi vaatinut. Sellaisia monitoimimiehiä ei ollut saatavissa. Työt hitsauksessa ja koneistuksessa olivat niin erilasia.

Matti oli ottanut muutama vuosi sitten töihin hitsaajaksi Reijo Kurjen, josta oli tullut taloon luottamusmies. Oli ollut kiireellisiä töitä ja he olivat miehen palkanneet haastattelun perusteella. Hän ei ollut soittanut Reijon aikaisemmalle työnantajalle, eikä kysellyt miten tämä oli hommansa hoitanut. Miehellä oli hyvä työtodistus ja kyllä hän oli huippuhitsaaja, mutta luottamusmieheksi tultuaan oli miehen ääni kellossa muuttunut. Oli tullut kaikenlaisia vaatimuksia, jotka eivät Matin eikä Kaijankaan mielestä olleet tarpeellisia. Matti pyrki joustavaan työaikaan siten, että jos oli paljon töitä, silloin tehtiin pitempää päivää, jopa kuusipäiväistä viikkoa. Vastaavasti kun ei ollut kiireitä silloin miehet saivat vastaavan ajan ottaa vapaana. Tämä oli pelannut hyvin ennen Reijon tuloa taloon. Mutta Reijo vaati, että tällaiseen vaatimukseen ei voi suostua ilman ylityökorvauksia. Työehtosopimusta piti noudattaa pilkulleen. Matti oli soittanut Reijon edelliselle työpaikalle ja kysynyt, mikä mies tämä oikeastaan oli? Työnantaja oli sanonut, että kyllä se on ammattimies, mutta on hankala, jos pääsee tulkitsemaan työehtosopimusta. Silloin Matti

tajusi miksi miehellä oli niin hyvä työtodistus. Vaikka aikaisempi työnantaja ei suoraan sanonut, oli rivien välistä kuultavissa, että tämä oli halunnut päästä miehestä eroon. Sitä oli turha enää katua, kun mies on otettu vakinaiseen työsuhteeseen. Luottamusmiehen irtisanominen on lähes mahdotonta. Tätä ei Matti ollut osannut ottaa huomioon. Tästä aiheutui monenlaista harmia. Nyt kun oli paljon töitä, ei mitään tällaista ongelmaa ollut. Kaikki oli työllistetty ja vähän oli jouduttu tekemään ylitöitäkin. Matti tiesi, kun suhdanteet heikkenisivät silloin olisi ongelmia odotettavissa. Matti oli huomannut, että kaikki työntekijäkään eivät välttämättä olleet samaa mieltä luottamusmies Kurjen kanssa. Kaikilla työntekijöillä oli joskus tarve saada päivä tai pari vapaata. Nyt se ei käynyt. Varsinkin miehet olivat valmiit syksyisin pitempäänkin työvuoroon, kun oli rönttäkeliä. Vastaavasti keväällä oli mukava pitää vapaata ja käydä vaikka pilkillä.

Eräänä tammikuun päivänä Kaija tuli miehensä luokse ja oli kiukkuinen:

– Taas tuo Reijo on hankala. Minusta se valittaa aivan tyhjästä?

– No mistä se nyt valittaa? Matti kysyi otsaansa kurtistaen.

– Älä rypistä otsaasi, siihen tule ryppyjä, Kaija naurahti.

– Ai minä alan näyttää liian vanhalta? Olisit ajatellut sitä silloin kun tavattiin, Matti sanoi ja jatkoi:

– Mitä se luottamusmies nyt valittaa?

– Pesutilat pitäisi uusia ja rakentaa sinne sauna, jossa olisi vaatteille puhdas puoli ja likainen puoli.

– Johan on vaatimukset, ei siitä ole kovin kauan, kun ne uusittiin, Matti ihmetteli.

– Ei minun aikanani kyllä, mutta enempi se vaatikin sitä saunaa. Töihin he tulisivat sinne puhtaalle puolelle, jonne jättävät tulovaatteet ja menevät sitten sinne toiselle puolelle, jossa on haalarit ja muut tarvikkeet. Puhtaat vaatteet kuulemma likaantuvat samassa komerossa työvaatteiden kanssa. Työpäivän päätyttyä he menisivät saunan kautta taas sinne puhtaalle puolelle, Kaija selitti.

– Kysytkö mihin työehtosopimuksen pykälään tämä on kirjattu?

– Kysyin. Ei kuulemma ole sellaista pykälää, mutta muutamissa kaivoksissa on kuulemma tällainen pukeutumisosasto.

– Tiedän minä sen, mutta siellä onkin tosi likaiset työolosuhteet. Kyllä se on kukkua, että miehet jäävät työpäivän jälkeen tänne saunomaan. Monella on kiire kotiin hakemaan lapsia päiväkodista ja muutenkin kotiin, jossa kouluikäiset ovat yksinään. Eikös tämä Reijo ole poikamies?

– Kait se on. Kuulin että tyttöystävä oli lähtenyt läiskimään, enkä yhtään ihmettele sitä, Kaija valisti.

– Minäpä teen pienen kierroksen miesten luona ja kysyn, kuinka moni tällaista haluaa. Ja meillehän tulee pajalle kaksi nuorta naista töihin. Niille varmaankin pitäisi rakentaa oma sauna.

– Ne tulevatkin ensi viikolla. Kukas niitä alkaa opastaa? Nehän tulevat vielä oppisopimuskoulutukseen, Kaija totesi.

– Sinä saat antaa perusselvityksen ja ajattelin Lassea hitauspuolelle ohjaamaan ja koneistuspuolelle Marko Lahtea. Kysyinkin heiltä jo sitä.

Ovat ukkomiehiä molemmat eivätkä ala nuoria flikkoja vikitellä.

– Pidä miehille tiukka info, etteivät ala naisia ahdistella, Kaija sanoi ja poistui omaan työhuoneeseensa.

Matti keskusteli jokaisen miehen kanssa sauna-asiasta. Suurin osa miehistä ei olleet kuulletkaan koko vaatimusta. Koneistuspuolen vanhin Marko Lahti hymähti ja sanoi:

– Joo, kyllä se Reijo minulle kertoi mitä aikoo esittää. Minä sanoin sille, että kuka meistä joutaa jäämään työpäivän jälkeen saunomaan. Kaikilla on kiire muksujen luokse. Kyllä minä kylven mieluummin eukkoni kanssa kuin näiden ukkojen kanssa, Marko sanoi naurahtaen.

Parin päivän päästä Matti tuli lounastupaan. Siellä oli kaikilla pieni kaappi, johon voi laittaa eväänsä. Varsinaista ruokailua ei ollut firmassa järjestetty, mutta päiväkahvit Kaija keitti talonpuolesta. Jokainen toi omat kahvileipänsä ja järjestelmä toimi kaikkien mielestä hyvin.

Matti tuli, kun ruokatauko oli loppumassa ja sanoi:

– Minulla olisi teille kaikille vähän asiaa. Ovatko kaikki paikalla?

Samassa ovi aukeni ja hitsaaja Juuti tuli sisään kiireisenä ja sanoi:

– Piti käydä kotona, kun vanhin tyttö on kipeä ja on siellä yksin.

– Pärjääkö hän yksin? Matti kysyi.

– Pärjää, ei ole enää kuumetta ja oli jo kavereita seurana.

– Hyvä mennään sitten asiaan. Matti piti pienen tauon ja jatkoi:

– Luottamusmies Reijo Kurki oli käynyt viime viikolla vaatimassa vaimoltani, että teille pitäisi rakentaa kahdet pukusuojat ja sauna niiden väliin. Vaikka nyt meneekin hyvin, niin vielä ne huonommatkin ajat tulevat. Minun on

syötä yrittää vähentää konevelkoja, jotta ei mene myöhemmin hampaat naulaan. Matti katseli miehiä, joista osa katseli lattiaa ja muutamilla oli hieman hymyä huulilla.

– Enhän minä nyt sitä niin ehdottomasti vaatinut. Kunhan kysyin, Reijo vastasi vähän nolona, kun huomasi, että osaa porukkaa nauratti.

– Onko porukka samaa mieltä, että saunaa ei tarvita? Matti jatkoi.

– Ei tarvita. En minä ainakaan jouda täällä saunomaan. Vaimo on usein iltatöissä ja tyttö on haettava tarhasta ennen viittä, Keijo Sorsa sanoi.

– Ymmärrätkö oikein, että tämä asia on loppuun käsitelty? Matti kysyi ja katsoi miehiään.

– Joo, kuului useammasta suusta. Matti tiesi tämän, mutta oli parempi sanoa asiat suoraan, ettei huhumylly kierrä turhan vuoksi.

– Minulla on toinenkin asia. Ensi maanantaina tulee kaksi oppisopimustyttöä tänne harjoitteluun niin kuin tiedätte. Pitäkää huoli, ettei neitejä kiusata eikä kuseteta. Vaan jokainen neuvoa ja opastaa parhaan kykynsä mukaan. Lasse toimii pääopastajana hitsauspuolella ja Marko koneistuspuolella. Annetaan heille tehdyn suunnitelman mukaista opastusta, katsotaan ja kysytään heiltä, kumpaan hommaan he haluaisivat pitemmälle kouluttautua. Naisten nimet ovat Tuija Liinamo ja Petra Kuusisto. Ja uskokaa nyt kun minä sanon, että ne härskit vitsit ovat heidän kuullen lopetettava. Jos jollakin on näkyvillä tyttökalentereita, ne häviävät seiniltä. Pistäkää oman pukukoppinne oven sisäpuolelle, jos tarvitsette kotiin lähdetessä virikettä iltaa varten. Tyttöjen pukuhuoneena on se pieni varasto, ja minä kysyn heiltä tarvitsevatko he suih-

kutiloja. Laitatan sen samaan tilaan, jos on tarve. Muistakaa minä en kahta kertaa sano, jos näitä neitejä huonosti kohdellaan.

Onko kysyttävää? Matti katsoi miehiä, jotka olivat hiljaisia.

– Jos ei, niin sitten töihin, Matti lopetti puheensa ja meni vaimonsa huoneeseen.

– Joka saunan rakentaminen aloitetaan, Kaija kysyi ja katsoi miestänsä.

– Ei aloiteta. Ei sitä kukaan muu halua kuin luottamusmies. Katso sinä vähän mitenkä miehet kohtelevat harjoittelija tyttöjä. Ovathan he jo täysi-ikäisiä, mutta täällä ei saa ilmetä mitään häirintää.

– Aikuisiahan he ovat ja eihän me mitään voida, jos omalla ajallaan tapailevat. Meillähän on pari poikamiestä eivätkä he ole kovin paljon vanhempiakaan näitä naisia. Voihan siitä romanssikin syntyä, Kaija jatkoi keskustelua.

– Ei romanssit ole välttämättä huono asia, jos se pysyy työpaikan ulkopuolella. Se voi jopa antaa lisää virtaa työhön, kun pitää näyttää kuinka hyviä ovat. Ne pukuhuoneiden ovet ovat vierekkäin, etteivät vain miehet sekaannu ovissa.

– Se on sitten tahallinen teko, jos niin käy. Sitä minä pelkään, jos sinne pitää rakentaa suihkutila naisille, ettei nuorille miehille tule kiusausta avata ovea silloin kun likat ovat suihkussa, Kaija sanoi.

– Turha sitä on etukäteen pelätä. Kyllä siitä tieto tulee, jos on hämminkiä. Minusta ne tytöt näyttivät aika topakoilta, Matti totesi.

– Ei ne hienohelmet lähdekään tällaisiin hommiin. Minusta on hyvä, että naiset hakeutuvat tekemään myös

miehisiä töitä. Monesti naiset tekevät paljon tunnollisimmin työt kuin miehet. Siitä näin monta hyvää esimerkkiä Metsolla ollessani.

– Tuosta tulikin mieleeni, että meidän pitää lähteä käymään siellä Jyväskylässä, tämän viimeisen tarjouksen kanssa. Minun pitää vähän tarkentaa muutamia kohtia. Lähdetkö mukaan? Matti kysyi.

– Jos lähdetään ensiviikon perjantaina, niin voidaan olla vaikka yötä ja muistella niitä aikoja, kun piti ne tapaamiset peitellä. Oli se aikaa sekin.

– Elä nyt, kyllä oli mukavaa, kun ei voitu muualla tavata kuin sinun asunnollasi.

– Kyllä minä voin lähteä. Varaanko jostakin hotellista majoituksen?

– Varaa vain, kokeillaan pystytäänkö samoihin suorituksiin vielä nyt kuin silloin, Matti sanoi ja hymyili mennessään.

Kaija jäi mietteissään istumaan. Olihan ne aikoja. En halunnut antaa entisille työkavereille mitään puheenaihetta seurustelustani. Oikeastaan ne yhdessä vietetyt yöt olivat sellaisia, että ne painoivat vaaka Matin suuntaan. Alkuun mietin, onko Matti liian vanha, mutta se murhe karisi mitä useampi yö vietettiin yhdessä. Matti oli tuntunut turvalliselta ja sitä hän oli tuolloin kaivannut. Hänellä oli puolen vuoden seurustelusuhde Tourulan konepajalla olleeseen insinööri Ristoon. Mutta se oli törmännyt suorastaan seinään. Hän ei osannut ollenkaan odottaa sellaista mitä hän näki ollessaan eräänä iltana kaupungilla shoppailemassa. Risto oli päivällä soittanut, että hänen pitää jäädä tehtaalle ylitöihin, kun jokin kiireellinen tehtävä oli saatava valmiiksi. Mutta kun Kaija sattui vilkaisemaan kaupan ikku-

Matti Liukon konepaja on Joensuussa ja sen pääasiallinen tuotanto on alihankintatyöt, mutta omaakin tuotetta kehittellään. Matin kilpailuvalttina on tinkimätön työnlaatu ja sovittujen määräaikojen noudattaminen.

Matti on joutunut käymään läpi vaikeitakin aikoja eikä aina ole tiennyt mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Metallimiehiä pidetään yleensä kovaluontoisina miehinä, mutta kun konepajaan tulee kaksi nuorta harjoittelijaa tyttöä Taru ja Tuija, on miestenkin tarkistettava puheitaan. Tytötkin kokevat yllätyksen, kun karskien miesten sisältä löytyykin yllättävän pehmeitä tunteita omaa perhettään ja lapsiaan kohtaan. Heidän käsitys miehistä muuttuu.

Matin aikaisemmasta avioliitosta syntynyt tytär Riina tulee asuman isänsä luokse, jonka Matti ottaa avosylin vastaan uuden vaimonsa Kaijan kanssa. Riina hakeutuu jatko-opintoihin tekniikan pariin. Konepajaa palkattu suunnitteluinsinööri Tero, sekoittaa Riinan ja Matinkin tulevia kuvioita.

9 789528 049258